

Nd.

100. Frumvarp

til laga um einkasöluheimild landsstjórnarinnar á steinoliu.

(Eftir 2. umr. í Nd.).

1. gr.

Landsstjórninni veitist heimild til að kaupa svo mikla steinoliu, er henni þurfa þykir til þess að birgja landið, og selja hana kaupmönnum, kaupfjelögum, sveitarfjelögum og öðrum samkvæmt reglugerð fyrir steinoliuverslunina, er landsstjórnin setur.

I þessu skyni veitist landsstjórninni og heimild til að taka það lán, sem á þarf að halda til innkaupa á olíunni, til áhalda og reksturs.

2. gr.

Pegar landsstjórnin hefir tekið að sjer aðflutninga á steinoliu samkvæmt 1. gr., er engum öðrum leyfilegt að flytja hingað til lands steinoliu en landsstjórninni, nema með sjerstöku leyfi hennar.

3. gr.

Á hvert steinoliufat (150 kg), sem landsstjórnin selur hjer á landi, skal leggja 4 kr. gjald, er renni að $\frac{3}{4}$ hlutum i landssjóð, en að $\frac{1}{4}$ hluta i veltufjár- og varasjóð steinoliuverslunarinnar.

Að öðru leyti skal selja olíuna fyrir það verð, er liðlega svarar innkaupsverði og öllum kostnaði.

Pegar versluninni hefir safnast svo mikið veltufje, að nægi til að reka með verslunina skuldraust, fellur gjald það, er ræðir um i 1. málsgr. þessarar gr., að öllu leyti í landssjóð. Hvers árs arður, sem til kann að falla umfram hið ákveðna 4 kr. gjald, leggist í veltufjár- og varasjóð verslunarinnar, enda ber hann og það tap, sem verslunin kann að verða fyrir.

4. gr.

Landsstjórnin má þá fyrst nota þessa heimild, er hún hefir fengið banka- eða handveðstryggingu, er hún álitur fullnægjandi fyrir því, að áreiðanleg verslunarhús selji landinu nægar birgðir af steinoliu fyrir eigi hærra verð en alment stórkupamarkaðsverð er á hverjum tíma á þeim stað, sem olían er keypt, og segi slikum samningi eigi upp með minna en 1 árs fyrirvara.

5. gr.

Landsstjórnin skipar vel hæfan mann, er hafi forstöðu steinoliuverslunarinnar og alla reikningsfærsluna á hendi. Landsstjórnin velur 2 verslunarfróða endurskoðunarmenn til að rannsaka alla reikninga og bækur verslunarinnar, og skal sú endurskoðun fara fram árlega eftir hendinni, og eigi sjaldnar en

eftir hverja 3 mánuði. Landsstjórnin ákveður laun forstöðumannsins og endurskoðenda.

6. gr.

I reglugerð þeiri, er getur um i 1. gr., kveður landsstjórnin á um, hvernig fara skuli um steinolíubúgðir þær, sem fjalög eða einstakir menn kunna að eiga óseldar, þegar lög þessi koma til framkvæmda, hvort leyft skuli að selja þær, eða hvort þær skuli tekna eignarnámi til handa landssjóði.

7. gr.

Brot gegn 2. gr. laga þessara varða sektum alt að 100,000 kr., og skal ólöglega innflutt steinolia upptæk og andvirkðið renna í landssjóð. Með brot gegn lögum þessum skal farið sem með almenn löggreglumál.

8. gr.

Um leið og verslun landins með steinolíu byrjar, fellur niður vörutollur sá á steinoliu, sem ákveðinn er í lögum nr. 30, 22. okt. 1912, um vörutoll.

Með lögum þessum er úr gildi numin lög nr. 32, 22. okt. 1912, um einkasöluheimild landsstjórnarinnar á steinoliu.